

REPORTATGE

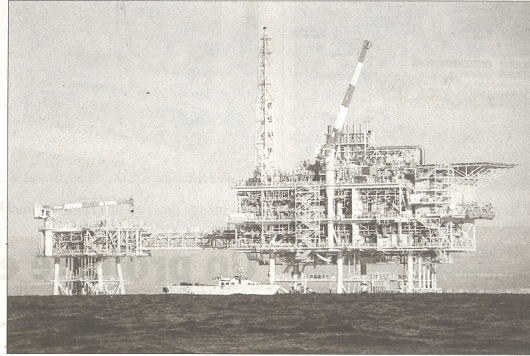
De la tremolor al silenci

Fa un any de la paralització de l'activitat al magatzem Castor, una hipoteca sagnant sobre la qual l'Estat calla i Florentino Pérez pretén ser rescatat

TERRES DE L'EBRE *Oscar Meseguer*

El magatzem de gas Castor ja no és una amenaça tangible i angaixant com va ser-ho durant setmanes ara fa tot just un any, quan els terratrèmols ocasionats per la injecció de gas matalàs van fer tremolar la població en arribar als 4,2 graus Richter, però els despropòsits acumulats en la tramitació del projecte, que en definitiu no va exigir a la promotora estudis sísmics i geològics exhaustius, mantenen ara un monstre industrial amb el cap fora del mar, davant de la costa de l'Ebre i del Baix Maestrat, sense operativitat i amb un forat d'entre 1.400 i 1.700 milions d'euros. El més lamentable de tot, però, probablement, és el silenci; el silenci amb el qual es queixen que han topat els ajuntaments de la zona o la Generalitat; el silenci que ha rebut per resposta aquest setmanari cada vegada que ha traslladat al ministeri les preguntes sense resposta: ¿Realment no hi ha cap més sortida que indemnitzar Escal UGS, participada en un 66% per ACS, el gegant de Florentino Pérez, per la paralització del magatzem, quan la injecció s'estava fent amb un permís provisional i, per tant, en cap cas amb un permís definitiu, com el mateix ministre d'Indústria, José M. Soria, havia recordat més d'una vegada?. A quant puja aquesta compensació?. En quina mesura és una indemnització o una retribució del sistema gasista?. Soria mateix va admetre que el cost de la infraestructura s'havia disparat

fins als 1.700 milions d'euros (inclouent el gas matalàs), més que triplicant les previsions inicials. És això el que ha de percebre Escal?. El decret d'autorització del projecte, concedit pels socialistes el 2008, preveia una compensació pel valor net comptable del projecte, 1.570 milions segons els llibres d'ACS citats per alguns mitjans digitals) i en cas de negligència de l'empresa, pel valor residual: en l'inici de l'operació, el valor net no seria igual al residual?. Però anem a la principal preocupació de Florentino: els 1.400 milions finançats pel Banc Europeu d'Inversions (BEI) i per l'emissió de bons a través de diversos bancs europeus. Un cop ACS -i, per tant, Escal- va renunciar el juliol a operar el magatzem, els bonistes han de recuperar els diners abans del 30 de novembre i Florentino hauria pressionat l'Estat per buscar una fórmula per compensar-lo amb aquests 1.400 milions. Segons publicava *El Confidencial* recentment, aquesta passaria perquè els principals bancs espanyols (Santander, BBVA o CaixaBank) refinancesen el pagament, amb una nova emissió de bons a 20 anys que assumirien el gestor tècnic de la xarxa pública de gas, Enagás (també es faria càrrec del manteniment del Castor sense desmantellar-lo) i les operadores privades Endesa, Iberdrola o Gas Natural, que naturalment ho repercutirien en la factura. És a dir, ho aniríem pagant entre tots. "S'està parlant d'interessos del 4,5% i això, a 20 anys, vol dir que, finalment, ens costarà un

La plataforma es manté-urant al mar.

3.000 milions d'euros, aproximadament", quantifica el portaveu de la Plataforma de les Terres del Sénia i extreballador de la banca, Evelio Monfort. A més a més, el manteniment de les plantes costaria a Enagás uns sis milions d'euros anuals, segons la Plataforma, que tampoc no té motius per estar del tot satisfeta de la resposta obtinguda de les institucions europees. Els conservacionistes van demanar explicacions al BEI i la resposta, segons Monfort, ha estat la creació d'un grup d'inspecció que analitze perquè ningú va fer cas dels advertiments de la plataforma i es va finançar amb diners públics un projecte amb tan mals fonaments. "Si bé en l'intercanvi d'informació ens han admès que no pot ser que no s'exigís un estudi geològic d'un lloc de risc, encara estem pendents

d'una resposta oficial i, naturalment, el crèdit està donat i no té marxa enrere", constaten. A més a més, la Comissió Europea va declinar valorar la possible indemnització a Escal en resposta a una pregunta de l'ecosocialista Raül Romeva.

TOT SOTA SILENCI Sobre els motius que van desencadenar l'onada sísmica, enguany han vist la llum informes de l'Institut Geogràfic Nacional i l'Institut Geològic i Miner que han confirmat la correlació indiscutible entre injecció de gas i terratrèmols. A més a més, el llibre *Castor, la bombolla sísmica*, del periodista ebrenç Jordi Marsal, desvetllava que durant la injecció es va augmentar sobtadament la pressió per assolir els requisits que exigia l'Estat per poder donar la llicència definiti-

va, i probablement sobre la base d'un càlcul erroni de la porositat de l'antic jaciment petrolífer, i l'increment va resultar fatal. El 26 de setembre del 2013, aquest divendres fa tot just un any, el ministeri d'Indústria ordenava la paralització de qualsevol activitat al magatzem.

Tot i que durant els mesos posteriors al punt àlgid de la crisi semblava que el ministeri estava disposat a batallar judicialment per evitar compensar la promotora, ara s'ha rendit aviat brandant el famós decret de concessió del 2008, per molt que diversos grups polítics i institucions hagen reclamat que s'estudien totes les alternatives per no haver de socialitzar les pèrdues generades per un nyap històric, a més a més de demanar el desmantellament de la planta. És el cas de la Generalitat. "No ho aturarem [la pressió] fins al desmantellament total de la planta, continuarem amb els ajuntaments i la Plataforma per veure com ho accelerem", manifestava el delegat del Govern, Xavier Pallarès, a l'Agència Catalana de Notícies. Sobre si es desmantellarà o no la planta, la resposta de l'Estat és la mateixa que alimenta els interrogants: silenci. "Continuem treballant per determinar quina serà la solució", mantenen fonts oficials del ministeri, que també espera encara un informe d'experts internacionals. Mentrestant, les responsabilitats penals derivades del cas haurà d'esclarir-les la fiscalia de Castelló. ■